

Referat despre Jocul ielelor de Camil Petrescu - prima parte

Jocul ielelor este cea mai interesanta piesa din dramaturgia lui Camil Petrescu nu numai prin semnificatiile ei complexe sau originalitatea tehnicii teatrale ci si prin procesul de creatie in sine. Jocul ielelor a avut o lunga perioada de gestatie din 1916 pana in 1946, cunoscand evolutii in cadrul laboratorului de creatie al lui Camil Petrescu. Publicata impreuna cu alte opere dramatice in editia de Teatru aparuta la Fundatii, piesa a fost jucata abia la 20 decembrie 1965 la Teatrul Mic din Bucuresti.

Considerata drama absoluta de Camil Petrescu, ea reprezinta o evolutie dramatica a personajului principal Gelu Ruscanu. "Eterna nevoie de absolut a omului e orientata spre sferele cele mai adanci ale constiintei pure", spunea Camil Petrescu, facand din eroul dramei absolute un om capabil sa traiasca autentic, adica sa ridice fiecare act al vietii la nivelul constiintei.

Drama absoluta nu e acelasi lucru cu drama de idei, deoarece Camil Petrescu considera ca teatrul de idei inseamna punerea in dialog dramatic a unor teorii filozofice de ultima ora 'Teatrul de idei, este o nesfarsita confuzie. Ideile trec oamenii raman.'

Teatrul pentru care pledeaza Camil Petrescu tinde sa aduca in scena o ideologie infiltrata in structura unui om si nu o idee purtata ca un placat.

Vindecat de o iubire esuata, eroul lui Camil Petrescu, Gelu Ruscanu, se angajeaza intr-o noua actiune a spiritului de asta data in plan social pentru apararea ideii de dreptate absoluta.

Fiind in posesia unui document din care reiese ca ministrul justitiei a comis o crima ca sa-si insuseasca averea cuiva, el traieste o zguduire in constiinta ca in fata unei enorme anomalii. Singura iesire din criza ar fi denuntarea publica a crimei. Lucrurile par simple la inceput piesa deschizandu-se in momentul hotararii lui Gelu Ruscanu de a publica documentul in ziarul sau "Dreptatea sociala".

Dar aceasta hotarare se dovedeste a fi de fapt o amanare, un proces lung si complicat cu radacini adanci in trecut si fara finalitate reala insusi fundalul dramei din constiinta eroului. Pe scena se perinda numeroase personaje, se petrec sau se relateaza fapte dramatice, se traieste in ritmul alert al vietii unei redactii.

A analiza personajele si situatiile dramatice din Jocul ielelor inseamna a analiza conflictul de reprezentari din aceasta constiinta zbuciumata jocul antinomiilor rezultate din impulsurile venite din exterior.

Patru personaje se gasesc in pozitiiile cele mai apropiate posibil de viata intima a eroului: Maria, Irena Ruscanu, Saru-Sinesti si Praidă. Ele ar putea fi considerate generic ipostaze ale unor relatii umane esentiale, iubita, mama, dusmanul, prietenul, dar aceasta judecata ar introduce in discutie un criteriu psihologic si ne-am indeparta de sensurile dramei absolute.